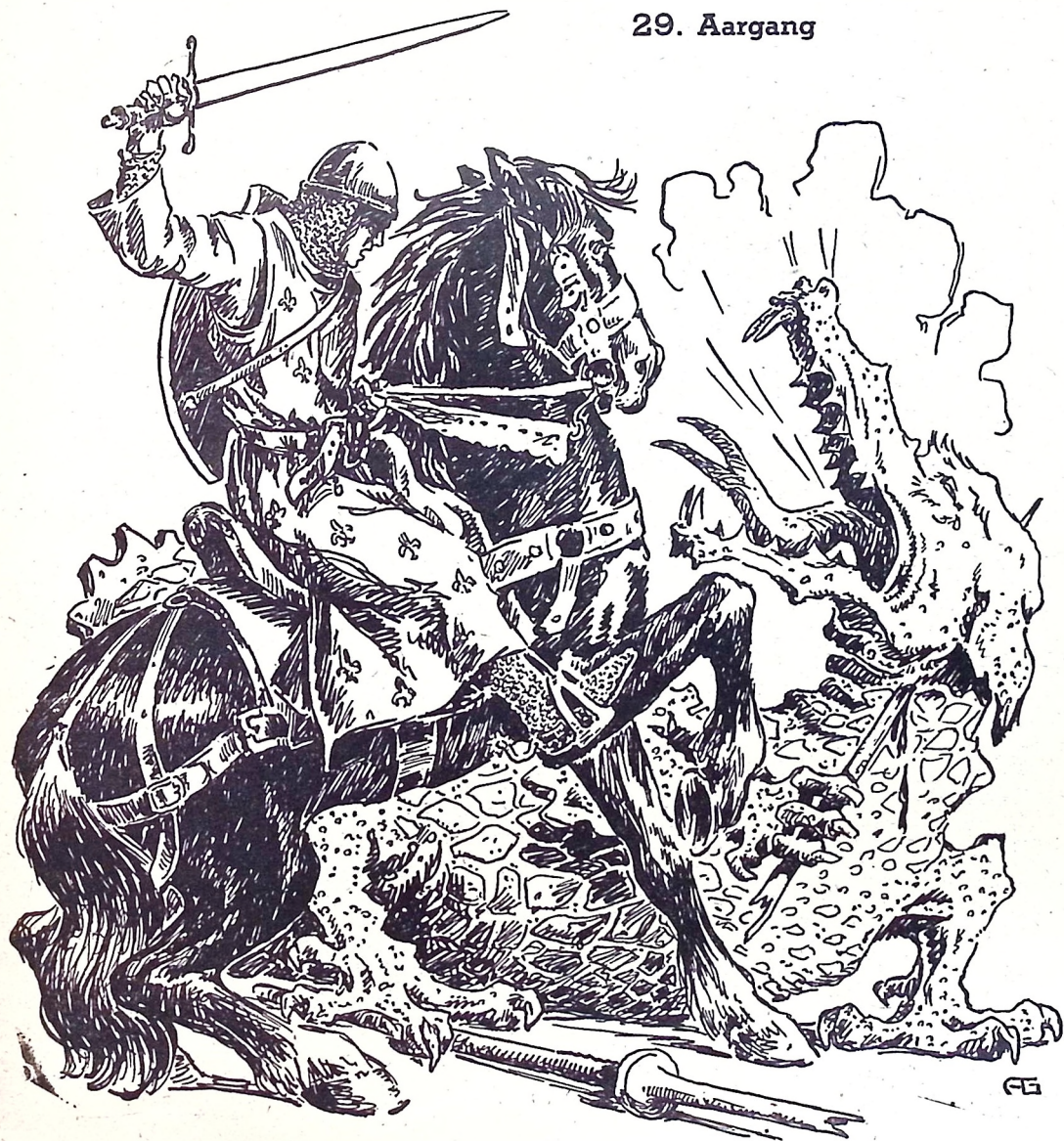

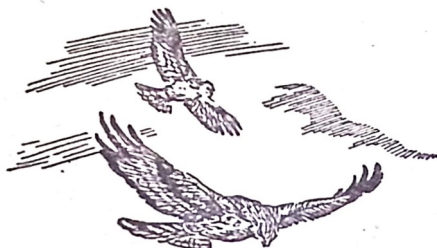
SPEJDERNES MAGASIN

April 1945 - Nr. 3

29. Aargang

AARETS GANG I NATUREN

En Bog for alle
Spejdere og Ulve

Ønsk dig den!

PRIS KR. 2.85

Faas i Det Danske Spejderkorps Depot
Skindergade 27 . København K.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PAL 4526.
Kontortid 8-16, Lørdag 8-12 samt Man-
dag Aften 19.30-21. Giro 2284.
Direktor E. Østergaard træffes sikrest
mellem Kl. 8-9.30 samt Mandag Aften.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, København K.
Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.

SPEJDESPORT
for Førere og Rovere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2^a, København K.
Tlf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2, Kbh. K. Tlf. *C. 10 493.

BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Merkentile
Tryksager
Mænedblade
Brochurer
Programmer
o. s. v.

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2 Telefon *Central 10493

DENATURERET SPRIT

TIL KOGEBRUG.

Faas paa Depotet

Pris Kr. 2.25

VED LEJRBAALET

I denne Maaned er det *Sct. Georgsdag*, den 23. April. Naar en Væbner skulde slaas til Ridder, skulde han aflægge et Løfte, hvori han blandt andet lovede at hjælpe svage og værgeløse. Dette Løfte bandt Ridderne hele deres Liv, det var en af deres Ridderpligter.

Sct. Georgs Kamp mod Dragen kender I alle, og naar man netop holder hans Navn i Hævd, er det, fordi Kampen mod Dragen er et Symbol paa Kampen mod alt ondt og slet. Det er ogsaa derfor, han er Spejdernes Mærke, og derfor, vi aflægger vort Ulveløfte og vort Spejderløfte hvert Aar paa denne Dag.

Os Spejdere binder dette Løfte til at stræbe efter at holde Spejderloven, der knytter os alle sammen i et Broderskab, som Løftet bandt Ridderne i et Ridderkab. Det er ikke alene jer, der er Drengene nu, som aflægger Løftet; jeres ældre Kammerater, Roverne og Førerne, aflægger det ogsaa. Og for mange gamle Spejdere betyder denne Dag endnu meget i deres Liv; Sct. Georgs Gilderne, der er de gamle, tidligere Spejders Sammenlutning, har netop valgt Sct. Georgs Navn og hans Mærke som et Tegn paa, at de stadig staar sammen om Spejderidealene.

I en Tid, hvor saa meget ondt og slet sker rundt om os, er det af Betydning for vort Land og for hele vort Folk, at der er en Kærne af Mænd, som stræber efter høje Idealer for deres egen Livsførelse, Mænd, for hvem Sanddruhed og Ordholdenhed er Mands Kendetegn, Mænd, som ikke misbruger deres Styrke, men bruger den til at hjælpe andre. En Træl maa yde sin Hjælp under Tvang, men det er fri Mands Kendetegn, at han yder sin Hjælp, fordi han vil, og Højhed og Storsind faar ham til at yde den, hvor der er mest Brug for den til at hjælpe andre, som er i Nød.

Det er Mænd af denne Type, som vi vil, at Spejdere skal vokse op til, saaledes at I kan regnes med blandt dem, der atter skal gøre Danmark til et Land,

hvor Ret og Orden hersker, hvor alle hjælpes ad for at gavne det fælles Bedste, hvor Frihed raader mellem ansvarsbevidste Mennesker,

Jeg har gennem Aarene sagt mange Ord til Spejdere om Sct. Georgsdagen, baade til Spejdere i min egen Trop og til Spejdere Landet over her gennem jeres Blad. Ofte har jeg tænkt ved mig selv:

Mon de fatter den store Tanke, der ligger i Spejderloven og i Sct. Georgs Kamp med Dragen? Alt omkring os var saa fredeligt, alle vilde alles Vel, og den Drage, der skulde kæmpes mod, var vore egne daarlige Tilskyndelser. Vi havde herhjemme Tankens, Ordets og Handlingens Frihed, og om disse 3 Ting stillede Spejderloven sit Krav om „Renhed i Tanke, i Ord og i Handling“.

Vandrer man om Sommeren ud ad Landevejen en klar Solskinsdag, ser man næppe, hvor

solgyldent Kornet lyser; men driver der Skyer, som faar Skygger til at sejle hen over Kornet, ser vi de lyse Strækninger klarere end før. Forskellene træder tydeligere frem.

Saadan er det med Livet omkring os i Dag, hvor saa meget kaster sine Skygger, og derfor tror jeg, at alle Spejdere nu tydeligere end før kan se, hvad der menes med, at der er meget her i Livet, der skal kæmpes imod, og meget, der skal kæmpes for. Naar alle vi Spejdere — Drengene saavel som Mænd — den 23. April aflægger vort Løfte, vil det blive aflagt med større Alvor og med dybere Forstaelse end ofte før.

JEG LOVER PAA MIN ÆRE

Ort Holm

GAMLE RAVN FORTÆLLER

Om Drager

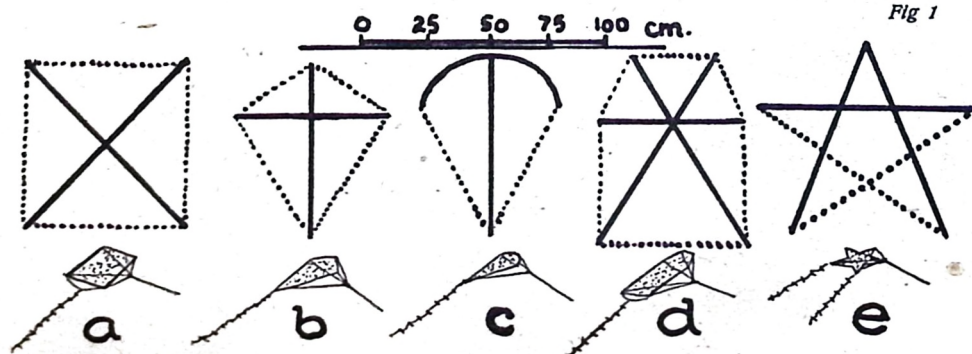
Det er blevet en yndet Fritidsbeskæftigelse at lave Svæveflyvere; men denne Sport er kostbar og teknisk utilgængelig for mange Dreng i Spejderalderen. Jeg vil derfor henlede din Opmærksomhed paa Dragerne, som enhver Dreng kan lave med kun ringe Udgift og med lige saa stor Fornøjelse og Udbytte.

Naar vi herhjemme kalder disse flyvende Tingester for Drager, skyldes det, at Kineserne, som er særdeles dygtige Drageflyvere, ofte laver dem i Form af en kinesisk Drage, bestaaende af op til 25 Plader efter hinanden, saa at den omkring 20 Meter lang bølgel og bugter sig i Vinden som et mægtigt flyvende Fabeldyr: En Drage.

For at kunne lave et saadant Uhyre skal man have megen Erfaring, men nedenfor skal jeg imidlertid vise dig nogle Modeller, som du straks kan gaa i Gang med. Fig. 1 a-e er nogle Drager med Hale, de tykke Streger er Træspanter, de punkterede er Snore. Paa Figuren er angivet en Maalestok, saa du kan se den omtrentlige Størrelse.

Træskelettet laves af tynde, lette, men dog stærke Trælister. Hvor de krydser hinanden, lægger du en Lille, stærk Sammensurring med tynd Snor. Spidserne forbinder du saa som vist med punkteret Linje paa Fig. 1. med en kraftig Snor, som gøres fast om Spidserne med et dobbelt Halvstik m. Rundtørn. Vær meget omhyggelig med, at Dragen er ganske nøjagtig afbalanceret om Midterlinjen. Saa har du Rammen færdig, og du lægger den derefter paa et Ark tyndt men stærkt Papir, og klipper nu langs Kanten af Rammen, dog saaledes, at der bliver en 3—5 cm bred Bræmme Vejen rundt, som du kan folde op over Rammen, (Snoren eller Listen) og lime fast til Papirfladen. I Stedet for det ret skrøbelige Papir kan du bruge tyndt Lærred, som kan gøres vindtæt ved Inprægning med Fernis eller Shellak. Naar Dragekroppen er i Orden, kommer Turen til *Tøjlen* og *Halen*.

Tøjlen er de Snore, der bestemmer, hvordan Dragen staar i Luften. Du binder en Snor fast i hvert af Dragens Hjørner og samler dem i en

Knude ud for Dragens Midterlinie lidt under Toppen (ca. $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{4}$ af Dragens Længde). Naar du holder ud i Knuden, saaledes at alle Snorene er spændte, skal Knuden være i en Afstand fra Dragekroppens Flade, som svarer til ca. Halvdelen af Fladens Bredde — iøvrigt maa du under Flyvningen prøve dig frem til det bedste Resultat. Husk, at Tøjlen

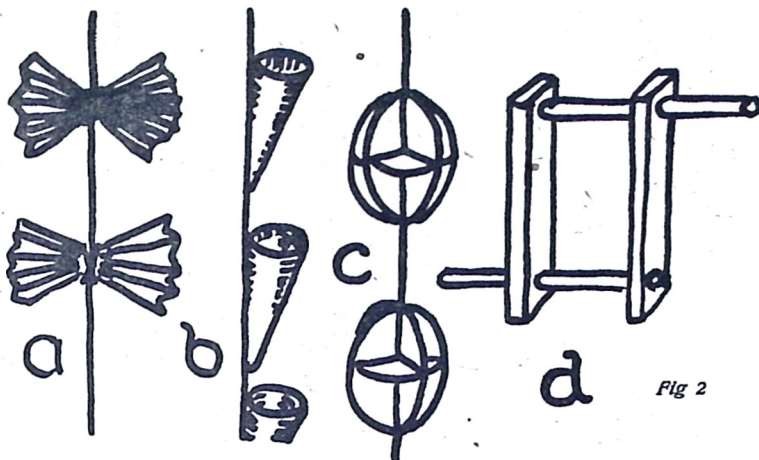

Fig. 2

Fig. 3

sidder paa Dragens plane Side, saa naar den flyver, vender den limeede Rammeside opad mod Himlen. I Tøjlen Knude gøres Snøren fast, naar Dragen skal til at flyve.

Halen skal give Dragen Stabilitet. Den bestaar af en Snor, hvori der er fastgjort nogle Tingester, som kan yde Modstand mod Vinden og saaledes frembringe et Træk, som holder Dragen i Stilling. Disse Tingester kan være af forskellig Art. Paa Fig. 2 a-c, ser du nogle Typer lavet af Papir eller Karton.

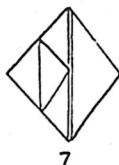
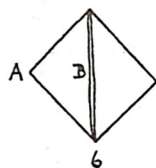
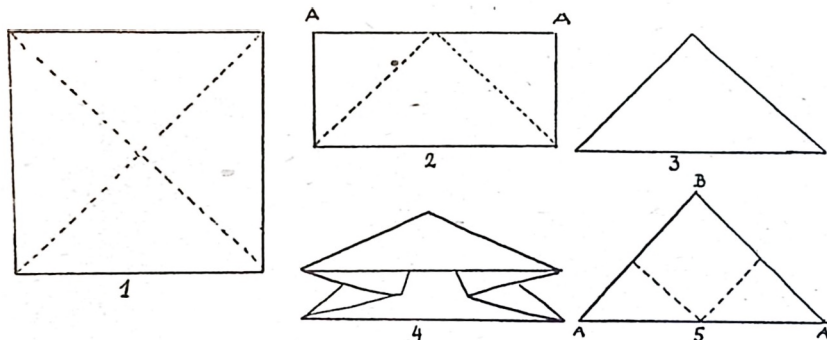
Snøren bliver det vanskeligste at fremskaffe, nu hvor man intet ordentlig Garn kan faa. Hvis du kan redde dig en gammel Fiske-snøre, er du eventyrlig heldig; men ellers maa du være paa Stikkerne for at kapre alt det rigtige, tynde Sejlgarn, du kommer i Nærheden af. Fig. 2 d viser et let lavet Vindsel.

Naar Dragen skal sættes op, stiller en Mand sig med Haanden fat i det stærkeste Sted paa Bagsiden af Kroppen (bedst det Sted, hvor Spanterne er surret sammen), og den anden løber er godt Stykke frem i Vinden og giver Line. Naar I er klar til Start, løber I begge frem paa samme Tid mod Vinden med Snøren spændt imellem jer, Bagmanden kaster Dragen op i Luften, og Formanden sætter Farten op, indtil Dragen er fløjet godt til Vejrs. Lidt efter lidt firer han for at faa den højere op.

Vipper Dragen omkring Midterlinien, er den ikke rigtig afbalanceret; bød paa dette ved at stikke smaa Totter Græs el. lign. ind mellem Spanter og Papirfladen. Zig-zagger Dragen, yder *Halen* for lidt Modstand. Gør den længere og sæt flere Sløjfer og Kræmmerhuse i.

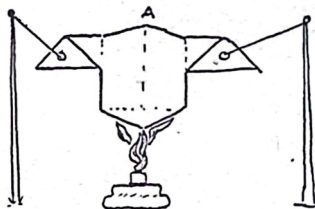
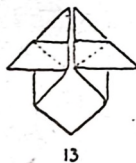
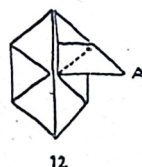
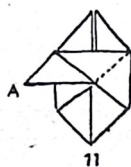
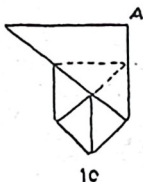
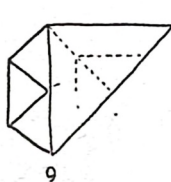
Naar man har eksperimenteret med Drager med Hale, gaar man over til de vanskeligere haleløse. Havde der været Plads, vilde jeg

(fortsættes Side 34)

Primitivt KOGESKAR

*Kan du koge Vand
i et Stykke Papir?*

Pres ind ved A (som
du gjorde ved Fig. 2),

Tag et Stykke kvadratisk, tykt, brunt Papir og buk det i Folder som Fig. 1. Læg det sammen paa Midten som Fig. 2, og lav Fig. 3 ved at presse Hjørnerne A ind; det skal derefter se ud som Fig. 4, der er en anden Maade at se Fig. 3 paa. Pres det fladt og buk A op til B som paa Fig. 5; det skal gøres paa begge Sider, og du faar saa Fig. 6. Buk A over til B, som vist Fig 7. Gør det paa begge Sider, og du faar Fig. 8. Gør som paa Fig. 9 og luk den ene Side op. Buk den som vist paa Fig. 10.

saa at du faar Fig. 11. Tag Hjørnet A og buk det bagover, saa du faar Fig. 12, gør det samme med den venstre Side, vend Papiret og gør det samme med Bagsiden, saa du faar Fig. 13. Saml Snipperne paa hver Side, saa faar du Fig. 14. Ved A paa Fig. 14 er der da et Hul; blæs ned i det, og du faa en Beholder som paa Fig. 15. Hæng den op som vist og hæld Vand ned gennem Hullet. Du kan da ved en Spritflamme eller et Lys faa Vandet helt i Kog, uden at Papiret brænder.

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 3

APRIL

1945

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

I denne Maaned kommer Sct. Georgsdag, den Dag da alle Ulve paany aflægger deres Ulveløfte. I dette lover du „hver Dag at gøre en lille Ting, der kan glæde eller hjælpe en anden“. Og det skal vi i denne Maaned tale lidt nærmere om.

I denne Tid har Menneskene mere end nogensinde før, Brug for at hjælpe hinanden. Mange har Sorger og Bekymringer, saadan som I sikkert kender det. Og disse Mennesker er vi Ulve forpligtet til at prøve paa at opmuntre, saa meget som vi kan. Maaske er det jeres Far og Mor, som trænger til at hjælpes, maaske er det helt andre Mennecker, men tag fat paa det, hvor I kan. Det behøver slét ikke at være saa meget, I skal gøre. Der staar jo ogsaa „en lille Ting“. Det behøver maaske bare at være et Smil i Stedet for et surt Ansigt, eller det at I farer hen og lukker Døren op for Mor, naar hun kommer med Hænderne fulde og skal igennem den. Og det kan være Hundreder af andre Ting. Men søg de smaa Hjælpetjenester, saa opfylder I jeres Sct. Georgsløfte.

GOD JAGT!

Baloo.

Hvad mangler der her?

Billedet viser en Ulvflok ved Paraden, og Hyletrunger gennem Junglen. — Men hvor er Akela? — Tænk jer, hvis jeres egen Akela en skønne Dag ikke var der mere, og I saa skulde klare jer selv — kunde I det?

Hvis I tænker jer om, saa kan I sikkert indse, at Akela er uundværlig, hvis I skal faa noget ud af jeres Ulvetid. Derfor maa I alle lette Akela Arbejdet med Troppen, og det gør I bedst ved at:

Lyde den gamle Ulv og aldrig give tabt.

ET INTERESSANT FORSØG

Tag et Stykke almindeligt Skrivepapir paa Størrelse med et Postkort, men helst mere i Kvadrat.

Tegn med en spids Blyant og ved Hjælp af en Lineal en Trekant, en Firkant eller hvilken som helst anden Figur paa Papiret.

Tegn derefter Figuren op med en fugtet Blyant, saaledes at Omridset bliver vædet.

Læg nu Papiret ned i et Fad eller et Kar med Vand og dryp ved Hjælp af en Pensel, en Pind eller lignende Tegningen fuld af Vand. Hele Omraadet inden for den fugtede Streg skal dækkes med Vand og helst saa meget, at man kan se, at det lige er paa Nippet til at flyde over Blyantstregen.

Naar Vandet i Fadet nu er i fuldkommen Ro, og Tegningen ligger absolut stille, tager man en Knappenaal, sætter den fast i Enden af Blyanten og fører Knappenaalens Hoved ned i Vandet paa Tegningen, saaledes at den *ikke* rører Papiret. (Det er derfor der skal staa saa meget Vand paa Tegningen som muligt.)

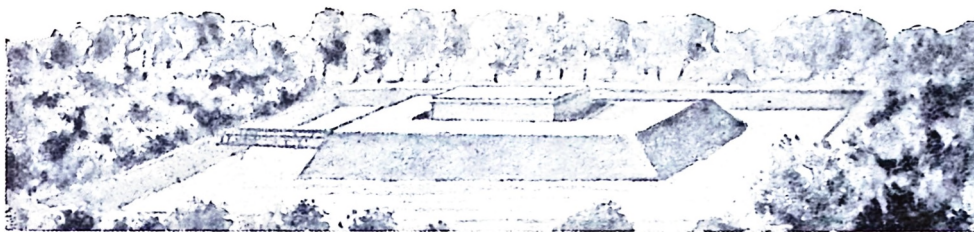
Har man anbragt Knappenaalens Hoved lige

inden for Blyantstregen, vil man se, at Papiret øjeblikkelig sætter sig i *Bevægelse* og forskubber sig saaledes, at Knappenaalen faa Sekunder efter peger paa et helt andet Sted. Der er klogest at støtte Haanden, der holder Blyanten med Knappenaalen, saa den hverken ryster eller bevæger sig.

Uanset hvor man anbringer Naalen inden for Blyantstregen, vil man se Papiret sætte sig i Bevægelse. Et Sted er dog undtaget: nemlig det Sted, hvor Naalen altid peger, naar Papiret efter nogle Sekunders Forløb atter er i Ro. Dette Sted er Figurens Midte.

Tegner man f. Eks. et nøjagtigt Kvadrat, forsynet med Diagonaler, vil Papiret lægge sig til Rette med Naalen pegende paa Diagonalernes Skæringspunkt, og uanset hvorledes Figuren er tegnet, vil Naalen, naar Papiret ligger roligt altid pege paa Midtpunktet.

Tegn for Eksempel Jylland eller den Ø, du bor paa, og find paa denne Maade ud af, hvor Midtpunktet er.

Det gamle Forts Hemmelighed

(Sidste Gang blev berettet om Hans og Ole, der efter et Uheld under Leg med en Tipvogn faldt i Fæstningskanalen og derefter blev hjulpet op og ført ind i en mærkelig Hule af 3 ubekendte Drengene, efter at den, vællede Tipvogn paa et hængende Haar nær havde afsportet Helsingørskspresen. Inde i Hulen dukkede pludselig Betjent Klejn op).

3. Fortælling.

Det gamle Forts Kældere?

Betjent Klejn var ikke i Uniform og blev derfor ikke genkendt, hverken af de tre ubekendte Drengene eller af Hans og Ole. Klejn opdagede med det samme, at Hans og Ole var gennemblødte til Skindet. Han noterede deres Navne og beordrede dem til at løbe hjem med det samme, idet han lovede dem, at de nok skulde høre nærmere. Derefter vendte han sig mod de tre ubekendte Drengene og roste dem for deres Indsats med at standse det truede Eksprestog fra Helsingør. Efter dette tog han Hulen i Øjesyn. Det var et tidligere Krudtmagasin fyldt med Hylder og omgivet af mystiske Løngange, der førte alle mulige mærkelige Steder hen. Paa Hylderne var anbragt et større Lager af Slikkerier i Glas og Æsker, alle var de forsynet med smaa Plakater, der angav, hvorfra de stammede, og hvor meget der var. Det saa meget mærkeligt ud i Betjentens Øjne, og han fik det Indtryk, at han befandt sig i en Drengetyvebandes Lagerrum.

Bedst som han stod og overvejede, hvad det hele var for noget, benyttede Drengene sig af hans Uopmærksomhed til at lave et Forsvindingsnummer; det var, som om de tre Drengene var fuldstændig opslugt af Tusmærket. Klejn fik fat i en Lommelygte og lyste ind i Hulen og kom snart til den Slutning, at Drengene var forsvundet ind i en af Hulens mange Løngange, men hvilken en? Klejn fulgte den, som det var mest nærliggende, at Drengene havde brugt. Ad denne Løngang begav Betjenten sig, og det blev en meget ubehagelig Vandring. Det drev af Væde i den mørke Gang, og Klejn havde Følelsen af, at han trampede i den ene Tudse efter den anden; ofte hvislede en Snog hen over hans Fødder.

Pludselig kommer Klejn til en Lysning. Han befinder sig i et stort Rum og er med et omgivet af voksne Mennesker af en meget ubehagelig Slags. De kaster sig over Klejn og binder og knebler ham, saa han hverken kan røre sig eller tale. Derpaa bærer de ham bort ad endnu flere mystiske Gange. Da de nærmer sig Dagslyset, binder de ham for Øjnene, for at han ikke skal kunne orientere sig, hvorpaa de kaster ham ned i en lukket Personbil og kører med ham et Kvarters Tid. Saa kan Klejn mærke, at han befinder sig i en stor Skov, formodentlig Dyrehaven. Her maa Klejn igen gaa et langt Stykke Vej gennem et tæt Krat, hvilket Klejn tydeligt mærker, da han ustandselig piskes i Ansigtet af Kviste og Grene. Saa føler Klejn, at han befinder sig ved en primitiv Trappe, som han kommanderes til at gaa ned af. Endelig staar han for Foden af Trappen, og nu rives Bindet fra hans Øjne. Han staar i en Hule, uhyre primitivt bygget mellem en ældgammel Egs Rødder. Stadig bundet bliver Klejn beordret til at sætte sig paa en Træstub, der aabenbart tjener som Stol, og han faar nu at vide, at han skal blive i denne Hule, til Politiet udtaler en stor Løsesum for ham. Saa forsvinder Banditterne og kaster en Lem over Nedgangen til Hulen. Klejn hører tydeligt, at denne Lem bliver omhyggeligt aflaaaset.

Der er nu helt mørkt i Hulen, og Situationen er alt andet end hyggelig for Betjent Klejn, der jo ikke havde ventet sig et saadant Resultat af sit Besøg i den formodede Drengebandes Hule paa det gamle Fort. Som nu Klejn sidder og arbejder paa at komme fri af sine mange generende Baand, hører han noget pusle ovenover Hulen. Der lyder Drengestemmer, det flittigt arbejder med at bane sig Vej ned i Hulen. Der bores og der brækkes og der slides og der slæbes, og med eet giver Lemmen efter, og tre Drengene hopper ned i Hulen. Klejn ser med det samme, at det er de tre Drengene ude fra Fortets Kælder, men hvad vil de, og samarbejder de med de voksne Banditter? Drengene giver sig straks til at løse Klejns mange Reb og Baand, og snart er Klejn næsten en fri Mand. Nej, hvor han nød atter at kunne strække sig, og Klejn

genvandt sin Sikkerhed, og nu vilde han vide Besked med det hele. Klejns tre Redningsmænd, der tilsyneladende var velopdragne Drengene fra pæne Hjem, vilde saa komme frem med deres besynderlige Forklaring, men først blev de enige om, at de hellere maatte søge til et noget mere sikkert Sted, hvor der ikke hvert Øjeblik kunde ventes nye Farer. De klatrede saa op og ud af Hulen, som ganske rigtig laa under en af Dyrehavens gamle hule Egetræer. Selve Nedgangen til Hulen var inde i den gamle Stamme. Sammen gik de tre Drengene og Betjent Klejn, efter at have taget nøje Kendingsmærker af Hulens Beliggenhed, op til Eremitageslottet, hvor de satte sig paa en Bænk, og her var det Drengenes Forklaring kom.

Drengenes Ordfører, der altid blev kaldt for Bill, bad først Betjent Klejn, som Drengene havde faaet fuld Tillid til, om ikke at røbe deres Hemmeligheder, og fortalte

saa, at de var en Sammenslutning paa 7 Drengene oppe fra den gamle Latinskole. De havde besluttet, at de vilde være en Slags Riddere, der vilde kæmpe for Retfærdighed her i Verden og navnlig i Ordrup. De vilde bringe Hjælp, hvor den krævedes, og de vilde afstraffe de Folk, der snød fattige Mennesker og smaa Skoledrengene med smaa Lomme penge. Derfor havde de i Ordrup lavet en Liste over alle de Forretninger, der tog for høje Priser paa den Slags Lækkerier, som Drengene den Gang nød i Spisefrikvarteret og efter Skoletid.

Det var saadanne Sager som halve Makronkager og Negerkys og meget andet. Naar de havde udvalgt en Forretning, der brandskattede Drengenes haardtspændte Lomme penge, gik de simpelthen ind i Forretningen og fik jaget Indehaveren ud under et eller andet Paaskud, hvorpaa de tog visse af Forretningens

udstillede søde Sager, som de bragte ud til deres Tilholdssted i det gamle Fort. De skyndte sig dog at fortælle Klejn, at de aldrig havde spist af Varerne selv, man havde haft til Hensigt ved senere Lejlighed at skænke de beslagte Varer til Asylet nede paa Ordrupvej, men det var ikke saa nemt, for de var kommet i Tanker om, at deres Fremgangsmaade ikke var helt fin i Kanten i voksne Menneskers Øjne, saa egentlig

var de godt hede om Ørerne, om hvordan de skulde komme ud af den Historie.

Betjent Klejn kunde ikke lade være at le hjerteligt over den fantastiske Beretning, men gav dog Drengene en streng Irettesættelse, fordi de saadan paa egen Haand udøvede Retfærdighed, men da nu Drengene havde vist sig saa dygtige, først til at standse Eksprestoget fra Helsingør, og derpaa havde trukket Hans og Ole op af Vandet, og nu tilsidst havde faaet Betjenten selv ud af en

slem Knibe, lovede han at beholde Drengenes Hemmelighed for sig selv.

De voksne Banditter kendte Drengene ikke noget til, men de havde ofte hørt det pusle i det gamle Forts Løngange, saa de maatte formode, at en rigtig Tyvebande ogsaa maatte holde til i det gamle forladte Fort. Drengene havde set Klejn blive kastet ind i Bilen og kørt bort, derfor havde de omgaende overvundet deres Skræk for Betjenten og kørt efter Bilen op til Skoven, hvor det havde været dem en smal Sag at spore Banditterne ind til den gamle Hule. Drengene havde været saa kloge at ridse et Mærke i Banditternes Bil, da de saa den staa ene og forladt ved Skovbrynet.

Saadan fik Betjent Klejn altsaa en af det gamle Forts Hemmeligheder.

Peter Tini.

Kender du Træerne om Vinteren?

Bestemmelsestavle

Kn. — Knop(ter); Knsk. — Knopskel (d. v. s. de smaa Skæl eller Blade, der dækker Knopperne).
Bladur. — det halvmaaneformede Mærke efter Bladet fra forrige Sommer; findes lige under Knoppen.

Knopper modsat d. v. s. lige overfor haanden	Kn. meget store, brune, klæbrige. Tydelige Ar eller Blade under Knopperne			Hestekastanie	
	Kn. sorte eller sortbrune med korte tætte Haar. Bark graalig, glat			Ask	
	Kn. grønne og fede, ofte noget rødlige. Knsk. gerne mørke i Spidsen			Lon (Ahorn)	
	Kn. grønne og fede. Fra hvert Blad 2 nedløbende, skarpt tegnede Striber. Bark brun			Syren	
	Kn. smaa (under 5 mm). Fra hvert Blad 2 nedløbende, skarpt tegnede Striber. Grene grønne eller grønlig			Bæved	
	Kn. løst byggede, skyder tidligt. Barken paa ældre Grene afskallende i Plager. Marven oftest hul			Oedeblad	
	Kn. løst byggede, skyder tidligt. Bark lysebrun. Marv stor og hvid			Alm. Hylid	
	Kn. med kun eet Knsk., der dækker det indre som en Hætte. „Med Omstlinger“			Pil	
	Kn. sidder paa en lille Stilk, graaoliet. Marv 3-sraalet. Med Rakler			El	
	Kn. med 2 (sjældnere 3) meget ulige store Knsk. Kn. og Grene ofte røde og skinnende paa den ene Side, ellers grønne			Lind	
Knopper siddende spredt	Knopper med mere end 3 Knsk. (eller helt uden)	Kn. sidder toradet, d. v. s. at de ligger til den ene og den anden Side (i samme Plan)	Unge Grene dunede el. haarede	Kn. mere eller mindre mørkebrune, spidse (Bladkn.) eller næsten runde (Blomsterkn.) Knsk. 1 2 Rækker. Ingen Rakler	Elm
				Kn. grønne eller rødbrune, afrundede Knsk. 1 Skruet (ikke 1 2 Rækker)	Hassel
			Unge Grene glatte Knsk. 1 4 Rækker	Knsk. 1 4 Rækker. Kn. slanke, spidse, tiltrykte til Grenen	Ambag
				Kn. over 1 cm lange, slanke, spidse, udsaaende	Bøg
		Grene med Torne	Kn. under 1 cm lange, slanke, spidse, tiltrykte til Grenen (Bemærk dog: Hættede-Kn. over 1 cm, men disses Knsk. 1 Skruet)	Ambag	
			Kn. meget smaa, runde. De fleste knopbærende Grene ender i en Torn	Slaen	
			Kn. under 2 mm, oftest røde. Torne udspringer direkte fra Hovedskuddet (og bærer altsaa sjældent Kn.). Bark mørkebrun	Tjern	
			Aerskud grønne, spinkle og bøjelige. Torndannelser ikke saa fremtr.		Mirabel
			Kn. i hv. Pald Enden, over 1 cm lange	Kn. blanke, spidse, stærkt dultende	Poppel
			Kn. stærkt haarede el. hvidfiltede, mørkebrune el. sorte		Alm. Røn
	Grene uden Torne	Alle Kn. under 1 cm lange	Grene meget kraftige, med korte, tykke Sidegrene (Dværsgrene)	Kn. glatte, mørkebrune. Barken smager bittert og skarpt	Puglekirsebær
				Kn. og Dværsgrene dækket af hvidlig „Pilt“ og af samme Pærve, saa de næsten „sær i eet“	Vildbær
				3—mange Kn. tidsiddende i Spidsen af Grenen. Kn. tykke, butte, fæmkanede. Knsk. sortrandede	Eg
				Paa hver Side af Bladret en vandret Stribe (Ar eller Akselblad). Kn. smaa. Grene spinkle. Med Rakler	Birk
				Sidder, med ret stort, ofte 2-kelet Knsk. paa den Side, der vender bort fra Grenen. Kn. spidse og ofte klæbrige	Bæveresp og Poppel
Grene uden Dværsgrene eller med Dværsgrene, men da spinkle	Alle Kn. over 1 cm lange	Grene uden Dværsgrene eller med Dværsgrene, men da spinkle	Kn. uden egentlige Knsk., dækket af stærkt haarede, uudviklede Blade	Tørsteir	

Jeg mener ikke, om du kender de enkelte, som det hører med til almindelig Dannelse at vide Navnet paa, f. Eks. Hestekastanien og Rødgranen — næh, kender du en 15—20 af de mest almindelige danske Skovtræer og -buske, saaledes som de for Øjeblikket staar tillukkede og afventende ude i Skoven eller i Hegnet langs med Marken? Gør du ikke det, skal jeg forsøge at give dig en Haandsrækning. —

Over disse Linier ser du en stor og tilsyneladende meget indviklet *Bestemmelsestavle*. Den skal tjene som Afleser af en lignende Art, som findes aftrykt i „Den lille Spejderbog“ og „Skovmandsbogen“, og som desværre lider af forskellige mindre Fejl, rent bortset fra, at den vel heller næppe er udførlig nok.

Jeg tiltror dig saa megen Intelligens, at jeg ikke behøver at forklare dig Brugen af Tavlen nærmere. Du begynder blot foroven og fra venstre og gaar mod højre, altsaa først: Har Grenen modsatte eller spredte Knopper? Hvis Knopperne sidder spredt, skal du undersøge, om de har mere end to (sjældent tre) Knopskæl, og hvis du efter nøje Granskning kommer til, at der faktisk er fire Knopskæl, prøver du — opløstændt af en stadig voksende Iver — at efterforske, hvorvidt Knopperne sidder toradet eller i Skruet osv., osv., indtil du naar Vejs Ende, og med Triumf i Blikket med-

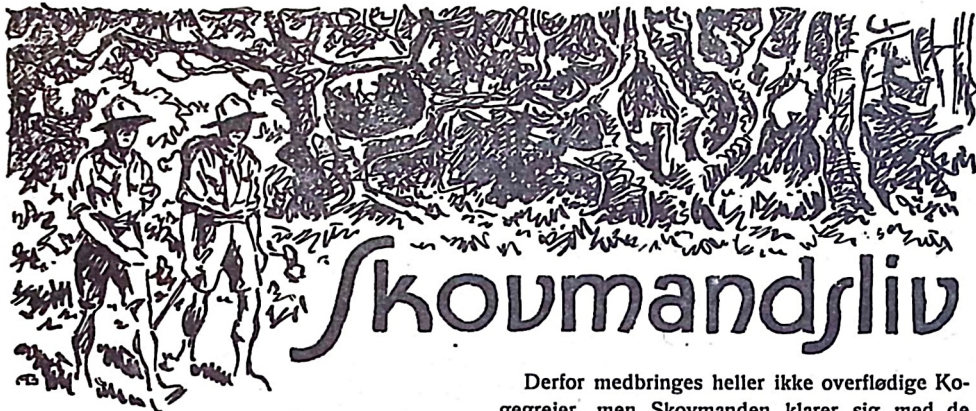
delers dig selv, eller andre, at det er en Rønnekvist, du staar med i Haanden!

Det er nu slet ikke sikkert, det er rigtigt! i mange Tilfælde vil det ske, at din Undersøgelse har været for overfladisk, og at du derfor er hoppet ind i en gal Rubrik. I andre at den Gren, du har faaet fat i, maaske slet ikke findes paa Tavlen eller er saa utyppisk, at den ikke lader sig bestemme efter denne.

Naar du nu ude i Skoven har faaet bestemt nogle Kviste, skulde du prøve at tage dem med hjem og sætte dem i Vand i en Stue med de lovbefalede 16°. Snart efter vil de være sprunget ud, og hvis du har taget to Kviste af hvert Træ og kun sat den ene i Vand, kan du kontrollere, om du har bestemt dem rigtigt, for det er trods alt nemmere at kende Træerne, naar der er Blade paa dem — men det er ikke nær saa spændende. Hvis der var nogle af Kvistene, du ikke kunde klare, vil det ogsaa være interessant at se, hvad det udvikler sig til, naar de springer ud.

Men lov mig een Ting: Pluk aldrig tankeløst Grene af spæde Træer, selv om de er nemmest at faa fat paa. Tag kun, hvor du ingen Skade forvolder, og brug din Spejderkniv, saa der ikke kommer lange, grimme Striber i Barken.

Torben Wolff.

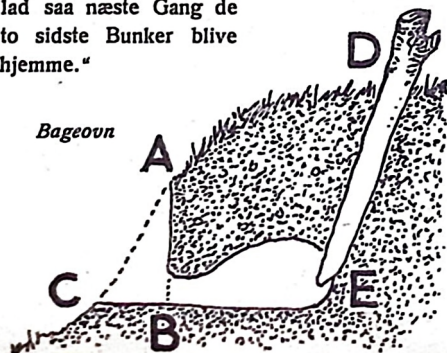

En Skovmand tilbringer saa stor en Del af sin Tid i den fri Natur, at Lejrarbejder og Madlavning for ham bliver noget selvfølgeligt, der skal gøres saa nemt og saa praktisk som muligt — ikke noget tillært og paaklistret, som det undertiden kan være for yngre Spejdere, der i vaadt Vejr „nøjes“ med Mors Madpakke.

Nogle tror, at Primusapparater, Jernstænger i Kogerenden m. m. gør det hele lettere, men det er en Vildfarelse. Og selv om de under visse Forhold er anvendelige, forøger de Udurstningen, og den maa være saa let som mulig.

„Naar du kommer hjem fra Tur,“ siger Thompson Seton, den kendte amerikanske Skovmand, „saa del Indholdet af din Rygsæk i tre Bunker.“

I den første Bunke lægger du de Ting, du har haft Brug hver Dag, i den anden Bunke de Ting du har brugt engang imellem og i den tredje de Ting, du slet ikke har brugt. — Og lad saa næste Gang de to sidste Bunker blive hjemme.“

Derfor medbringes heller ikke overflødige Kogegrejer, men Skovmanden klarer sig med de Ting, Naturen stiller til Raadighed. I Skovmandsbogen finder du en Del Anvisninger til primitiv Madlavning. Her er nogle faa Ting mere.

Bagning i Ovn. Er du længere Tid paa eet Sted, kan det betale sig at lave en Ovn til Brødbagning. Det giver lidt Afveksling fra Snobrødet og B.P.-Brødet. Find en leret Skrænt eller Jordvold. Skær først Skraaningen skarpt af, som Tegningen viser ved A-B-C. Tag saa en tyk Gren, spids den til og driv den ned i Jorden (DE). Naar det er gjort, graver du ind ved B, idet du gør Indgangsaaabningen saa lille som muligt, men huler godt ud opefter og til Siderne. Bliv ved, men forsigtigt og fortrinsvis med de bare Næver, til du naar indtil Pælen og har lavet et passende Rum til et Brød eller to.

Glat Væggene pænt af. Der maa ikke være Græsrødder eller løs Jord. Eventuelt kan Ovnen ogsaa klines indvendigt med vaadt Ler, i hvert Fald bør den gøres vaad. Træk nu forsigtig Pælen op igen, og du har et udmærket Skorstenshul.

Tænd til at begynde med en ganske lille Ild op i den, saa den lagsomt tørrer og bliver haard.

Naar saa Ovnen skal bruges til Bagning, tænder du Ild op inde i den, lader det brænde stærkt en Time eller to, rager Gløderne ud og lægger Dejgen ind i Ovnen enten paa store grønne Blade eller direkte paa Ovnens Bund. Indgangen til Ovnen og til Skorstensaaabningen lukker du skyndsomst med nogle flade Sten og Græstørv. Brødet vil da være bagt paa ca. en halv Time.

Gilwell-Reflektor. Til Stegning og Bagning udnyttes Baalets Varmer bedre ved Benyttelse af Reflektor. Gilwell-Reflektoren bestaar af to store Sten sat op, saa de fladeste Sider danner en Vinkel med hinanden vendt mod Baalet. Eventuelt kan lægges en flad Sen som Loft over det inderste af Vinklen. Til Bagning anbringes ligeledes en flad Sten i Bunden, hvorpaa Brødet anbringes. Der tændes nu en god Glødeild, op foran Reflektoren, hvorved Stenene opvarmes og kaster Varmen tilbage paa Brødet.

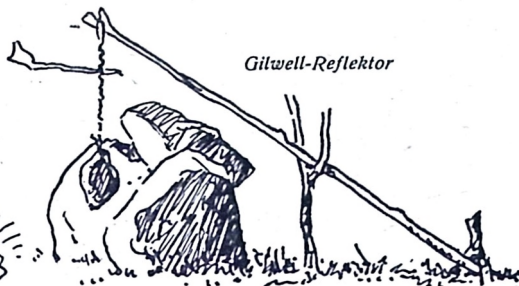
Til Stegning af Kød kan Reflektoren udstyres med en Roaster. Thompson-Seton Roasteren bestaar af en „Chiploquorgan“, som du kender fra Skovmandsbogen. I Enden af den er anbragt en stærk dobbelt Snor, der vædes godt med Vand. I Enden af Snoren anbringes et Stykke Kød, og Snoren snos nu nogle Gange. Kødet vil da hænge og dreje frem og tilbage og skulde kunne passe sig selv. Gilwell-Roasteren er lavet paa samme Maade, men kun er der paa tværs i selve Snoren anbragt en Pind med et Stykke Bark.

Det er her Vinden, der ved at bevæge Barkestykket, drejer Kødet. Afstanden mellem Kødet og Stenene maa reguleres med Roasteren, saa Varmen bliver passende.

Grill-Stegning laves over et „Pelsjægerbaal“, d. v. s. to svære Træstykker, der er lagt omtrent parallelt med hinanden. Der tændes et godt Glødebaal, og naar det er brændt ned, lægges tynde, grønne Grene som en Rist tværs over Træstykkerne, og paa disse lægges det Kød, der skal ristes.

Pelsjægerbaal

Reguler Ilden ved at rage Gløderne sammen med din Ildrager — eller spred dem, hvis Varmen bliver for stærk.

Æg er noget af det vanskeligste at tilberede uden Kogegrejer. De kan koges i Asken, hvis man skærer en Kartoffel eller en Roe i to Dele, udhuler den, putter Ægget i Udhulingen og sætter de to Dele sammen igen. Svøb et Par grønne Blade eller lidt vaadt Pergamentpapir om dem. Læg hele Historien i Asken paa følgende Maade: Skrav først al Aske og Gløder væk et Sted i Baalet. Læg Kartoffelen paa den varme Jord. Dæk Aske paa og derefter nogle Gløder. (Men ikke Gløder direkte paa Kartoffelen). Med nogle Erfaringer om Væggenes Tykkelse i Udhulingen og Mængden af Gløder vil det nok lykkes. For stærk Varmer bevirker, at Ægget revner.

Spejlæg kan laves paa en Sten, der er varmet i et Baal. Den forsynes med en Krans skaaret af en Roe eller snoet af Græs, og i denne slaas Ægget ud. Stenen kan smøres med lidt Fedt først.

Høne paa Spid. Paa det ene Fotografi ser du en Gilwellspejder stege Høne paa Spid. Den er plukket og rensat og anbragt paa et drejeligt Spid i to Gaffelgrene over et Glødebaal. Det tager $1\frac{1}{2}$ —2 Timer at stege den igennem. Se at faa en fed ung Høne. Gamle magre Høner er næsten ikke til at faa noget ud af.

Det andet Fotografi viser en Skovmandsbaal-plads ogsaa fra Gilwelltroppen. Du ser en „Billycan“ hængende i en „Chiploquorgan“ og du bemærker Ildrageren, der læner sig op mod denne,

Høne paa Spid

den staar med Krogen op over Stangen. Læg Mærke til, at Skovmanden har lavet sig en lille Fohøjning af Græstørv som Siddeplads, saa han bekvemt kan passe sin Ild.

Dette er kun nogle faa Anvisninger, der skal bringe dig paa Sporet. Man kan ikke læse sig til at blive Skovmand, men det kan naturligvis hjælpe noget at lytte til andres Erfaringer. Drøft derfor disse Ting med Kammeraterne i Patruljen og med Skovmænd fra andre Troppe.

Og hvis Skovmandspatruljen deltager i Sommerlejren sammen med Troppens andre Patruljer, saa planlæg og indøv en hel Del af disse Ting, saa I kan vise jeres yngre Kammerater, at I kan lave god og spændende Mad paa primitiv Skovman isvis. Det er Metoder for viderekomne, der forstaar at lave og passe et Baal, bruge det rigtige Brænde og bruge Økse og Ildrager rigtigt. Erfaring og Øvelse maa der til, og den faas kun under Skovmandens frie Liv i Naturen.

Thorkild Glad.

OM DRAGER (Forsat fra Side 29)

have fortalt dig om dem ogsaa; men er du interesseret deri, saa skriv ind til Gamle Ravn paa Korpskontoret, saa kan vi se, om det kan lade sig gøre. Paa Fig. 3, ser du et Træk paa fem store, haleløse Rokkedrager, som bærer en Mand mellem Himmel og Jord.

Allerbedst
TOM's

Karameller

Drops

Dragés og

Chokolade

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller

Nybrogade 26. København K.

Tlf. Palæ 4058

Kjøbenhavnske

Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31

Central 15.321

GUNNAR THOMASSEN

SCT. HANS TORV 3, MEZZ.

KØBENHAVN N. TLF. NORA 1308

Duplikering - - Revision

1'KLASSES SPEJDERE

Gunnar Agerbo, PF,	4' Godthaab Trop.
Børge Skarsø, PA,	4'
Niels Juul Petersen,	Prins Borrits Trop.
Kjeld Krogh Hansen,	
Herluf Petersen, Skm.,	
Svend Aage Rose, Skm.,	
Otto Petersen, Skm.,	
Arne Pedersen, PF,	Chr. IV's Trop.
Hans Kuhlmann, PF,	
Niels Andersen, PF,	
Ole Hansen,	
Gustaf Agerlin,	

Væbnere

Kjeld Sørensen, PF,	Prins Borrits Trop.
Børge Skarsø, PA,	4' Godthaab Trop.
Bent Aaskov, PF,	5' Odense - Sct. Georg.
Arne Pedersen, PF,	Chr. IV's Trop.
Hans Kuhlmann, PF,	
Jørgen Hansen,	
Jørn Licht,	
Gustaf Agerlin,	
Ole Hansen	
Leif Petersen, PF,	2' Valdemar Sejrs Trop.
Jørgen Collstrop, Skm.,	1' Fredericia Trop.
Kal Jepsen, PF,	1' Ribe Trop.
Egil Rasmussen, PF,	1'
Axel Larsen, PA,	1'
Edmond Olsen, PA,	1'

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn

Spejdertrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Henning Jensen, PF,	3' Godthaab Trop.
Halfdan Andersen, PA,	3'
William Prior, PF,	3'
Elo Sørensen, PF,	3'
Ib Planch Larsen, PF,	3'
Aage Bendixen,	1' Ordrup Trop.
Torben Hartz,	1'
Aage Spang-Hanssen,	1'
Ove Bardenfleth, PA,	1'
Jens Kure Jensen,	1'
Flemming Johansen,	1'

Ridder Spejdere

Niels Juul Petersen,	Prins Borrits Trop.
Kjeld Krogh Hansen,	
Per Bent Pedersen, Skm.,	1' Ry Trop.
Poul Licht, Skm.,	Chr. IV's Trop.
Eskild Jakobsen,	Jens Bangs Trop.
Hans Worm, PF,	2' Valdemar Sejrs Trop
Jørgen Worm, PF.,	2'

ILDBOR

Erik Mogensen, TF,

St. Jørgens Trop, Holstebro.

Vandringer

60 km.

Hans Arup, PF.,	2' Ermelunds Trop.
Halvor Christiansen,	2'
Knud Jørring,	2'
Ole Jørring,	2'
Søren Beck,	1' Østerbro Trop
Anders Bødker,	1'
Leif Carlsen,	1'
Flemming Hansen,	1'
Jens Hedegaard,	1'
Otto Jensen,	1'
Ib Nielsen,	1'

Den tidligere Søspejderchef, Admiral Briand de Crèvecoeur har paa Hirschsprungs Forlag udsendt en fortræffelig Bog „Olfert Fischer“ med Undertitlen „Københavns modige Forsvarer“. Admiralen giver en overordentlig interessant Skildring af Olfert Fischers Liv, hvis Kulmination var hans storartede Forsvar af København den 2. April 1801. Selve Skildringen af Slaget paa Reden danner et centralt Afsnit i Bogen, og det er med den største Spænding man følger Lord Nelson og hans veludrustede Flaade, der talte 63 Sejlere, hvoriblandt 20 Linieskibe, ned gennem Øresund, indtil den møder den danske Flaade, som baade i Udrustning og i Antal af Fartøjer og Kanoner var underlegen. I omtrent 6 Timer tordnede Kanonerne, før Nelson sendte en Parlamentær med hvidt Flag i Land. Olfert Fischer havde reddet Hovedstaden. Kampen er beskrevet saa spændende, som det var en Roman.

Admiral Briands Bog bør læses af alle, der har Interesse for dansk Historie, og navnlig Søspejdere vil have stor Glæde af den.

T. C.

27 Søspejdertroppe.

Der er nu 27 Søspejder-Troppe i Danmark med tilsammen 650 Spejdere og Ulve.

Ship-Shape

Det er næsten altid en Glæde at se en Søspejdertrop. Alle er saa reglementeret paaklædt, saa at man straks faar Indtryk af en god Trop med raske Søgutter.

Den sagkyndige lagttager vil dog straks sige: Ja, men lad mig se deres Fartøjer. Naar Land-spejdere gaar fra en Lejrplads, er det den, der bestemmer Troppens Omdømme. Er den tip-top i Orden, faar Troppen et godt Ry paa sig. Naar Søspejderne forlader deres Fartøjer og gaar i

Land paa en Udflugt, ligger Fartøjerne tilbage og fortæller meget om Troppen til alle, som passerer dem,

De, der selv har Baade, kigger meget nøje efter, og de rigtige Søens Folk er vant til, at alt skal ligge paa sin rette Plads, alt være velholdent og i Orden lige til at anvende, naar Situationen kræver det.

Hvorledes er det med jeres Baade? Nu gøres de jo for Tiden fint i Orden, men hvad senere hen? Hvis der er Rod ombord, nytter det ikke meget, at Baaden er aldrig saa fint nymalet, for hver lille Ting fortæller lidt om den, der sidst lagde den fra sig — og saa er Spørgsmaalet: Hvad fortæller den. Ja, det kommer simpelt hen an paa, hvordan du har lagt den fra dig, og i hvilken Tilstand den er.

Det er Spejderne der fortæller, hvor gode deres Fartøjer er, og det er Fartøjerne der fortæller, hvordan Spejderne er.

Aluminiumsgrejer

Skovmandssættet.....	pr. Sæt	14,00
Tallerken	pr. Stk.	1,85
Krus	»	1,30
Feltflasker	»	13,50

og andre Aluminiumsvarer

Lejrøkser	pr. Stk.	6,75
Lejrspader	»	5,50
Sliringsknive	»	10,50
Korttasker i Læder	»	8,50
Rygsekke uden Papir... ..	»	30,25

Landslotteri

Lodtrækning om Gavekort paa 100 Kroner for Salg af mindst 50 Lodsedler.

Den heldige Vinder blev Spejder Frank Petersen, 1. Jægersborg.

Erik Østergaard.

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

FRILUFTS-MAGASINET

SKINDERGADE 27 · KØBENHAVN K

CENTRAL 10909 · 11203